

Dordo de Kiriko

Dordo de Kiriko (ital. *Giorgio de Chirico*; rođen 10. jula 1888, umro 20. novembra 1978) je bio italijanski slikar.

Kiriko je rođen u Volosu. Nakon završetka studija u Atini i Firenci seli se u Nemačku u 1906, gde je upisao akademiju lepih umetnosti u Minhenu, tamo je čitao dela Ničea i Artura Šopenhauera, i proučavao rad Arnolda Broklina i Maksa Klingera. Posle 1910. seli se u Italiju.

Nakon što se puno selio po Evropi, i posle izbijanja Prvog svetskog rata vraća se u Italiju gde se pridružuje italijanskoj vojsci. Međutim, u vojsci je proglašen nedovoljno sposobnim za vojne dužnosti, zbog toga ga premeštaju u bolnicu u Feri. Godine 1915. de Kiriko je upoznao futuristu Karla Kara. Nastavio je da slika i 1918. premešten je u Rim, a takođe 1918. su njegova dela izlagana u Evropi.

Osnivač je metafizičke škole u slikarstvu. Najbolji deo svog slikarskog opusa stvorio je između 1909. i 1919, u svojoj metafizičkoj fazi, s motivima mirnih mediteranskih gradova punih svetla. Sledećih je godina definisao kanone metafizičkog slikarstva, a njegova su razmatranja objavljena u časopisu „*Pittura metafisica*“ („Metafizičko slikarstvo“). Radove nastale između 1915. i 1925. karakterišu teme i motivi ogoljene arhitekture u nerealističnoj perspektivi, uronjene u tajanstvenu atmosferu, bez ljudskih likova. U prikazima enterijera iz istog razdoblja zatiču se predmeti izmešteni iz svog prirodnog ili očekivanog konteksta, čime se postiže efekat nadrealnog. Javljaју se i uznemirujući klasični motivi (Hektor i Andromaha, (*Ettore e Andromaca*), 1917). Na motiv krojačke lutke, simbol savremenog čoveka, nadahnuo ga je „čovek bez lica“, lik iz drame njegovog brata, književnika i slikara Alberta Savinija. Oženio se 1924. prvom ženom, ruskom balerinom Raisom Gurevič, nakon čega su se zajedno preselili u Pariz. 1928. održao je svoju prvu izložbu u Njujorku, a ubrzo posle toga i u Londonu.

Godine 1930. upoznaje i svoju drugu ženu Izabelu Pasker Far sa kojom će ostati do kraja života i najzad se ponovo doseliti u Italiju, tačnije Rim gde će se i skrasiti 1944.

Dobio je nagradu od pisca Gijoma Apolinera, koji je pomogao da njegove radove upoznaju i kasniji nadrealisti. Tanguј je napisao kako je jednog dana 1922. video jednu od de Kirikovih slika u izlogu neke prodavnice slika, i od tog momenta je odlucio da postane slikar, iako nikada u životu nije držao četkicu! Drugi umetnci su potvrdili uticaj de Kirika uključujući umetnike kao što su Maks

Dordo de Kiriko

Dordo de Kiriko, fotografija Karla van Vehtena 1938.

Datum rođenja 10. jul 1888.

Mesto rođenja Volos
Grčka

Datum smrti 20. novembar 1978.

Mesto smrti Rim
Italija

Uticao na Милена Павловић
Барили

Ernst, **Salvador Dali** i **Rene Magrit**. De Kiriko je snažno uticao na pokret nadrealista. Mikelandelo Antonini, italijanski filmski režiser je takođe tvrdio da je podstaknut de Kirikom. Fumito Ueda je kritički tvrdio da je i igra „*Ico*“ kao i njegov nastavak „*Shadow of the Colossus*“ za Playstation 2 nastala pod uticajem de Kirika. Значајан утицај имао је на српску сликарку **Милену Павловић Барили**^[1].

Kasnije de Kiriko je nastavio svoj metafizički način slikanja,a i počeo da slika mnogo realističnije,sa sve vise uspeha,otkrivajući i usavršavajući davno zaboravljene tehnike slikanja.

De Kiriko je takođe objavio roman 1925. pod nazivom "Hebdomeros" , i autobiografski roman "Memorie della mia vita"^[2].

Садржај

Literatura

Dodatna literatura

Reference

Spoljašnje veze

Literatura

- Giorgio de Chirico (2000). *Monsieur Dudron. Autobiographischer Roman*. Bern: Gachnang & Springer. ISBN 978-3-906127-59-0.
- Giorgio de Chirico*. Katalog #5 der Kestner-Gesellschaft zur Ausstellung 10. Juli-30. August 1970.
- Giorgio de Chirico: "Memorie della mia vita" JP Sluzbeni glasnik. 2009. ISBN 978-86-519-0058-0.

Dodatna literatura

- Andreas Dorschel: 'Metaphysisch malen: Philosophie und Bild bei Giorgio de Chirico', in: *Kunst und Wissen in der Moderne*. Böhlau, Wien - Köln - Weimar, 2009, S. 123-132.
- Werner Helwig: *De Chirico: Metaphysische Periode*. Mohn, Gütersloh 1962.
- Gerd Roos: *Girogio de Chirico und seine Malerfreunde Fritz Gartz – Georgios Busianis – Dimitros Pikinos in München 1906–1909*. In: Schmied, Wieland, Ross, Gerd: *Giorgio de Chirico München 1906–1909*. Akademie der Künste, München 1994, S. 55–182.

Reference

- „Milena Pavlović Barili (1909 - 1945)” (http://www.arte.rs/sr/umetnici/milena_pavlovic_barili-81/). *www.arte.rs*. Приступљено 5. 2. 2020.
- Кирико, Ђорђо де (2009). *Сећања из мог живота* (<https://plus.sr.cobiss.net/opac7/bib/168951820>). Београд: Службени гласник. ISBN 978-86-519-0058-0. Приступљено 5. 2. 2020.

Spoljašnje veze

Преузето из „https://sr.wikipedia.org/w/index.php?title=Đorđo_de_Kiriko&oldid=22903049”

Ова страница је последњи пут уређена на датум 5. фебруар 2020. у 23:16 ч.

Текст је доступан под лиценцом [Creative Commons Ауторство—Делити под истим условима](#); могући су и додатни услови. Погледајте [услове коришћења](#) за детаље.